

Дніпровський державний аграрно-економічний університет
Дніпровська академія неперервної освіти

МАТЕРІАЛИ

11-ї Всеукраїнської науково-практичної
конференції

**«РОЗВИТОК ФОРМ І МЕТОДІВ
СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В
УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»**

8-9 листопада 2023 року
м. Дніпро

УДК 658
ББК 65.291.21
Р64

Розвиток форм і методів сучасного менеджменту в умовах глобалізації:
Матеріали 11-ї Всеукраїнської наук.-практ. конф. – Дніпро, 8-9.11.2023: тези
доповідей. – Дніпро: Поліграфічний відділ ДДАЕУ, 2023. – 208 с.

Посвідчення УкрІНТЕІ № 506 від 23.11.22

В матеріалах конференції висвітлено передові науково-практичні
результати досліджень, отриманих в галузі менеджменту

З метою запобігання та виявлення академічного плагіату, тези доповідей
учасників конференції, включені до збірника її Матеріалів, перевірялись на
унікальність тексту програмним забезпеченням Strikeplagiarism.com.

Відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права», при
використанні наукових ідей та матеріалів цього збірника, посилання на авторів і
видання є обов'язковим.

© Колектив авторів, 2023
© ДДАЕУ, 2023

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

ГЕРАСИМЕНКО В. Управління основними засобами підприємства	7
ГРИЩЕНКО О., ЧЕРВЯКОВА К. Вплив глобалізації на розвиток менеджменту освіти	9
ДЕМИДОВА М., ДМИТРИШИН Д., ПОЛЯНЧИКОВ О. Кадровий менеджмент як важливий фактор вдосконалення системи управління	12
ДЕРІД І., ФОТІНА А. Методи управління ризиком наявності примусової праці в ланцюгах постачання ТНК	13
ЗАСТАВА І. Актуальні проблеми адміністративного менеджменту в сучасних умовах	17
ІВАЩЕНКО М. Виклики та нові можливості для менеджера в умовах цифровізації економіки	19
ЛИГУН А. Актуальні проблеми менеджменту в умовах глобалізації	23
МАРЧЕНКО В. Вибір стратегії розвитку підприємства	25
ДЕРІД І., ЯРОШЕНКО Ф. Способи управління ризиками експатріантів в міжнародному бізнесі	28

СЕКЦІЯ 2

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ

БАБЕЩУК М. Сутність управління адаптацією персоналу	32
БАЙДАК І.І. Значення бізнес-планування та його особливості в агробізнесі	34
БЛИК Т. Удосконалення системи управління підприємством	36
ВСТОХА Д., ПАЛЬЧИК І. Управління логістичною системою виробничо-збутової діяльності аграрних підприємств	38
ГАРКАВИЙ В. Управління як процес прийняття рішень	40
ГУБАРЕВ Д., МЕЛЬНИК Л. Розвиток управлінських концепцій стратегічного управління	42
ДУБРОВА Н. Використання компенсаційного пакету в системі мотиваційного менеджменту підприємства	43
ЗАДОРОЖНІЙ В., КОЛОМОЄЦЬ Ю.О. Механізм управління інноваційно-інвестиційним потенціалом виробничого підприємства	44
ІСТРАТОВ Д. Етапи процесу прийняття управлінського рішення	45
ЛИСІЧ М. Методи управління – сутність та характеристика	47
МАЇК О. Методи управління ефективністю діяльності підприємства	50
Марченко В. Методи менеджменту організації	51

МЕЛЬНИК Л. Сучасні тенденції менеджменту в Україні	53
НЕЧИПОРЕНКО К. Лідерство в сучасному менеджменті	55
ПРИСТУПА А., СЕРЕБРЯКОВ Д., ПИХАЛЕНКО Є. Управління розвитком фермерського бізнесу	57
РОМАНЮХА С., ТРОПІНА О. Стратегічний підхід до формування інвестиційної привабливості підприємства	59
СТАРИКОВСЬКА Д., САВЕНКО О. Сучасні тенденції розвитку HR-менеджменту	61
ТКАЧЕНКО С., ДУБОХВОСТ О., ПРИСТУПА А. Управління диверсифікацією бізнесу в умовах нестабільної економіки	62
ТРОПІНА О., ПАШКОВЕЦЬ А. Сучасні аспекти управління продуктивністю праці	64
ФИЧАК О. Оцінка ефективності використання ресурсного потенціалу аграрного підприємства	65
ЧАЙКІН А., КОЛОМОЄЦЬ Ю. Актуальність антикризового менеджменту в умовах військового стану	67
ЧЕПІГА О. Удосконалення управління логістикою операційно-збутових процесів в діяльності підприємства	70
ШАХОВ Д., ВЕЛИЧКО О. Менеджмент транспортних послуг логістичних провайдерів в умовах воєнного стану	71
ЩУСЬ Р. Сфери застосування та перспективи розвитку інноваційного менеджменту	73

СЕКЦІЯ 3

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

БУЛАВІН Р., ШПОРТЮК Н. Політична відповідальність публічної влади в Україні	76
ЗЕМЛЯНСЬКА С., ШПОРТЮК Н. Вдосконалення менеджменту надання послуг населенню	77
ПАСТЕРНАК Л. Вдосконалення правового регулювання в сфері міжнародних відносин України з експорту агропродукції в умовах воєнного стану	78

СЕКЦІЯ 4

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

БАТУРА М. Теоретичні основи оцінки якості соціальних послуг як механізму підвищення ефективності соціальної політики	82
ВАСИЛЕНКО Ю. Шляхи відновлення та розвитку національної економіки в повоєнний період	84
ВОРОНІНА В. Теоретичні основи управління публічними комунікаціями в діяльності закладів вищої освіти	86
ДЕМІДОВ К., ШПОРТЮК Н. Психологічні особливості діяльності державних службовців	88
ДУБОВА О. Напрями розвитку публічних закупівель в Україні: аналіз законодавчих ініціатив	90
ДЬОМІН Є. Теоретичні основи взаємодії органів публічної влади з громадськістю	94
ЗІМЕНКО Л. Проблемні питання у сфері житлово-комунального господарства	95

КАВАЛЕР В. Сучасні проблеми та шляхи розвитку кадрової служби в органах місцевого самоврядування	96
КАМІНСЬКА Е. Інформаційно-комунікаційна діяльність в публічному управлінні	99
КАЧИНА Д. Механізми державної підтримки аграрного сектору в умовах воєнного стану	100
КРУШЕЛЬНИЦЬКА Т., ДОВЖЕНКО С. Основні виклики і ключові можливості публічного управління в аграрному секторі в умовах війни	103
КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ А. Активізація механізмів публічного управління відновлення економіки в умовах воєнного стану і повоєнний період	107
ЛЕБЕДЕНКО О. Стилі лідерства та ефективність публічного управління	111
Лі Д. Вектори відновлення та розвитку національної економіки України в повоєнні роки	114
МАГДАНАС С. Формування та реалізація державної освітньої політики	118
МУНЬКО А. Тенденції зміни боргу та дефіциту державного бюджету України в умовах війни	119
НАУМИК А., КОРХ А. Деякі організаційно-практичні аспекти публічного управління реформуванням системи охорони здоров'я	123
ПЕРЕРВА Д. Значення концепції Smart-City для розвитку українських міст	125
ПЛЕНЦАК В. Визначення категорії «ревіталізація» у публічному управлінні України	127
ПОЛТАВЕЦЬ Т. Механізми прийняття управлінських рішень в публічному управлінні	131
ПОЛЯКОВА О.С. Удосконалення державної сімейної політики України	133
ПРИГОЖИН А. Нормативно-правове регулювання електронного доступу до публічної інформації та відкритих даних	135
ПРИГОЖИН П. Теоретичні основи процесів цифровізації та інформатизації сучасного суспільства	137
ПУСТОВА І. Удосконалення взаємодії органів місцевого самоврядування та громади: гендерний та комунікаційний аспект	139
САДИЧЕНКО А. Актуальні проблеми управління місцевими муніципальними утвореннями	141
САЛІНСЬКА Я. Формування позитивного іміджу закладу вищої освіти	144
ТАГАЧІН М. Шляхи подолання корупції в органах влади	146
ТИМОФЄЄВ Я. Інформатизація як спосіб подолання корупції в органах влади України	149
ТРЕЦОВ М. Впровадження інноваційної стратегії ресурсного забезпечення місцевих бюджетів в умовах відбудови України	151
ФЕДОРИШИНА О. Значення адміністративних послуг в публічному управлінні	154

ЯЩЕНКО С. Методологічні проблеми цифровізації державно-управлінської діяльності	156
--	-----

СЕКЦІЯ 5

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СУЧАСНОГО ОСВІТНЬОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

БЕРЕЗИНСЬКИЙ Л. Інформаційні ресурси управління освітніми організаціями	159
ВОЗНЮК Л. Професійна компетентність менеджера шкільної освіти в умовах воєнного стану	161
ЗАХОРОЛЬСЬКА В. Сучасні тенденції в управлінні системою освіти	164
КАПШТИК Н. Концепція сталого розвитку закладу освіти	167
КАРАКАЙ Т. Підвищення якості освітнього процесу в діяльності дошкільних закладів освіти	169
КОВЕЛЕНКО Є., ШПОРТЮК Н. Державні механізми забезпечення якості вищої освіти в Україні	171
КОЛЕСНИК Н., НИКУЛЬЧЕНКО В. Навчання з охорони праці - один з найважливіших принципів державної політики у сфері охорони праці	172
КОСЕНКО Ю. Місце та роль програм у процесі управління освітнім установою	176
КУДИРКО О. Командоутворення як ефективний інструмент розвитку персоналу в кризових умовах	178
ЛОПАТКІН К. Державні механізми забезпечення якості вищої освіти в Україні	181
МАРЦЕНЮК О. Імідж закладу освіти: зміст та основні складові	182
МИРОНОВА Р. Ціннісний підхід до формування конкурентних переваг навчального закладу	185
НАЗАРЧУК А. Процесний підхід в управлінні підготовкою фахівців в установах професійної освіти	188
ПАВЛОВ Д., МАРТИНЕНКО О. Демократизація управління в освітній сфері	190
ТЕРСКОВА А. Принципи управління якістю освіти	193
ТКАЧЕНКО В. Шляхи самореалізації до особистого успіху	196
ШТУРХЕЦЬКА А. Проектування моделі управління процесом виховання у регіональній системі середньої професійної освіти	199

СЕКЦІЯ 6

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФІЛОСОФІЇ ОСВІТИ

ШУМАКОВ М. Філософія освіти в умовах війни	203
ЮРЧЕНКО Л. Сучасні тенденції розвитку філософії освіти	205

При активізації механізмів публічного управління важливо враховувати, що відновлення економіки - це складний і тривалий процес, і вимагає співпраці всіх зацікавлених сторін. Публічне управління має бути ефективним і відкритим для забезпечення успішного відновлення економіки після кризи або конфлікту. Хоча є бачення окремих науковців, що «за умови раціонального вибору інструментарію реалізації реформацій та оперативного корегування результатів, у короткостроковій перспективі Українська економіка буде стабілізована, хоча і не зможе охарактеризуватись динамічним прогресом»[3], ми бачимо ситуацію більш оптимістично.

Таким чином, процес відновлення економіки потребує заміщення попереднього технологічного укладу наступним, інтелектуальним, цифровим тощо та визначення ключових напрямів стратегування й ініціації активізації механізмів публічного управління щодо відновлення економіки і повоєнний період.

Список використаних джерел

1. Іванов С.В. Економічне відновлення і розвиток країн після збройних конфліктів та воєн: невтрачені можливості для України. Економіка України. Economy of Ukraine, 2019, № 1 (686). С. 75-89.

2. Ерхард Л. Добробут для всіх. Wellbooks. 2023, 384 с. пер. З нім. А. Лапчак, В. Сеник. URL: [http://bibliograph.com.ua/erhard\\$1/index.htm](http://bibliograph.com.ua/erhard$1/index.htm).

3. Хмарська І.А., Кучерява К.Я., Клімова І.О. особливості післявоєнного відновлення економіки України. Економіка та суспільство. 2022. Випуск № 42. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1621/1558>.

4. Інфляційний звіт (липень 2022) / Національний банк України, Київ. 2022. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Inflation_Report_for_Experts_pr_2022-Q2.pdf?v=4.

СТИЛІ ЛІДЕРСТВА ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Олеся Лебеденко, к.е.н., доцент

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Стиль лідерства – це визначена система поведінки, яку використовує лідер в роботі з членами групи. Включає сукупність прийомів, за допомогою яких лідер здійснює керівництво, приймає рішення, взаємодіє з іншими та впливає на розвиток і продуктивність групи.

Стиль лідерства визначається такими факторами, як особистість лідера, його цінності, переконання, підходи до керівництва, стиль комунікації та взаємодії зі співробітниками.

Існують різні класифікації стилів лідерства. Однією з найбільш відомих є класифікація К. Левіна та співавторів (Lewin, Lippitt, White, 1939), в основу якої покладено підхід до ухвалення рішень, який використовує лідер. Згідно цієї класифікації виділяють наступні стилі лідерства: авторитарний, демократичний, ліберальний.

1. Авторитарний. Авторитарний стиль лідерства передбачає суворі правила, чіткий розподіл обов'язків. Думка управлінця, який є прихильником такого стилю, єдино правильна, дискусії виключені. Такий лідер приймає рішення одноосібно, окреслюючи всю діяльність підлеглих і не даючи їм змоги виявляти ініціативу, приймати самостійні рішення та робити щось без його відома. Для авторитарних лідерів також характерним є незначна участь у виконанні робочих завдань.

2. Демократичний. За цього стилю лідер залучає підлеглих до процесу обговорення робочих питань, заохочуючи їхню активність і розділяючи з ними повноваження щодо ухвалення рішень. Такий лідер відіграє роль експерта, який консультує підлеглих і за потреби може втрутитися в ухвалення остаточного рішення. Лідер поділяє зі співробітниками владу, надає можливість проявляти ініціативу, розвивати свої здібності. При цьому лідер створює атмосферу довіри та відкритості, що передбачає можливість підлеглому завжди звернутися до лідера за порадою і допомогою. Однак, демократичний стиль лідерства пов'язаний з ризиком зниження ефективності.

3. Ліберальний. Використовуючи цей стиль, лідер уникає особистої участі в прийнятті рішень, надаючи підлеглим повну свободу для самостійного їх ухвалення. Лідер дає лише загальні вказівки і час від часу контролює роботу виконавців. При ліберальному лідерові організація роботи в групі знаходиться на низькому рівні: не всі знають свої завдання і обов'язки, вимогливість невисока. Цей стиль лідерства вважається найменш ефективним з усіх трьох, оскільки він веде до відсутності послідовності та зниження продуктивності діяльності. Однак, цей стиль є результативним за умов достатньої свідомості та мотивації підлеглих, а також коли процес виконання робочих завдань не передбачає тісної взаємодію працівників між собою [1].

Як доводить практика, лідер повинен володіти різними стилями лідерства і використовувати їх залежно від обставин. При виборі конкретного стилю лідерства потрібно враховувати принаймні три чинники:

1. Ситуація (спокійна, стресова, невизначена). В ситуації дефіциту часу виправданим є використання авторитарного стилю.

2. Задача. Для вирішення складних завдань необхідно залучати експертів, організувати дискусії, і в даному випадку доцільним є застосування демократичного стилю.

3. Група (її особливості, час існування). Для достатньо згуртованого колективу, з високим рівнем свідомості, сфокусованого на вирішенні завдання, оптимальним є використання демократичного стилю; у творчих колективах при вирішенні творчих завдань – ліберального стилю.

В публічній сфері можуть використовуватися різні стилі лідерства. Кожен стиль має свої особливості та може бути ефективним в тих чи інших ситуаціях.

Численні переваги в публічному управлінні має демократичний стиль лідерства. Він сприяє створенню більш відкритих та демократичних систем управління, де важливими є роль громадян та їхній внесок. Вагомими перевагами демократичного стилю лідерства в публічному управлінні є:

1. Залучення громадян. Демократичний стиль лідерства сприяє активному залученню громадян до участі в прийнятті рішень і в управлінні справами суспільства. Громадяни стають партнерами у процесах управління, що збільшує їхню відповідальність та вплив на суспільні рішення.

2. Відкритість і прозорість. Демократичний стиль сприяє відкритості та прозорості в управлінні. Рішення приймаються відкрито, і громадяни мають можливість слідкувати за процесами управління та розуміти, які рішення приймаються та яким чином.

3. Легітимність та підтримка. Рішення, які приймаються на основі демократичного стилю, мають вищу легітимність в очах громадян, оскільки вони беруть участь у прийнятті цих рішень. Це збільшує підтримку та лояльність до управлінських структур.

4. Покращення якості рішень. Відкритий обмін ідей і думок різних груп індивідів сприяє збагаченню інформацією та різноманітністю поглядів, що може призвести до кращих та обґрунтованих рішень.

5. Розвиток громадянської активності. Демократичний стиль сприяє розвитку громадянської активності та відповідальності. Громадяни відчувають себе частиною процесів управління та відповідальність за долю своєї спільноти.

Авторитарний стиль лідерства в публічному управлінні також може мати певні переваги, особливо за певних обставин. Однак варто зауважити, що авторитарний стиль має обмеження та ризики і може бути несприйнятим деякими групами громадян та в певних демократичних системах. Можливими перевагами авторитарного стилю лідерства в публічному управлінні є:

1. Ефективність при вирішенні криз. Авторитарний стиль лідерства може бути корисним у надзвичайних ситуаціях, де потрібно швидко та ефективно приймати рішення і координувати дії.

2. В деяких випадках надмірна демократія може призвести до того, що прийняття рішень затягується і неможливо досягти консенсусу. Авторитарний стиль лідерства дозволяє швидше реагувати на складні проблеми.

3. Чітка лінія командування. Авторитарний лідер встановлює чітку лінію командування, що може сприяти більшій дисципліні і ефективності діяльності.

4. Можливість прийняття непопулярних рішень. У випадках, коли потрібно приймати рішення, які можуть бути непопулярними або неприйнятними для громадськості, авторитарний лідер може взяти на себе відповідальність і прийняти такі рішення в інтересах організації чи суспільства.

5. Реалізація стратегічних цілей. У випадках, коли стратегічні цілі організації чи суспільства є важливішими за популярність або громадську підтримку, авторитарний стиль лідерства може сприяти досягненню цих цілей.

Проте важливо пам'ятати, що використання авторитарного стилю лідерства в публічному управлінні повинно бути обмеженим, тимчасовим і обґрунтованим. Якщо він використовується надто часто або в невідповідних ситуаціях, це може призвести до втрати довіри громадськості, порушень прав громадян і незадовільних результатів в управлінні. Важливо розглядати можливість здійснення демократичного стилю керівництва, де це можливо, для забезпечення більшої легітимності та участі громадян в управлінні.

Загалом, стиль лідерства впливає на публічне управління і може визначати наскільки ефективно та відкрито воно здійснюється. Розуміння різних стилів лідерства та їхнього впливу допомагає публічним управлінцям знаходити баланс між авторитарними та демократичними підходами і обирати стиль, що найкраще відповідає потребам та цілям управління.

Список використаних джерел:

1. Lewin, K., Lippitt, R., White, R. (1939) Patterns of Aggressive Behavior in Experimentally Created «Social Climates» // Journal of Social Psychology. № 10. P. 271-299.

ВЕКТОРИ ВІДНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В ПОВОЄННІ РОКИ

Лі Денис Вікторович, здобувач вищої освіти групи МгПУА-1-23

Науковий керівник: Мунько Анна Юріївна, кандидат наук з державного управління, доцент кафедри менеджменту, публічного управління та адміністрування

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Відновлення та розвиток національної економіки в післявоєнний період – це важлива та складна місія, яка стоїть перед владою та громадянами України,